DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVI. ZATURDAG den 4den OCTOBER, 1828. N. 40

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe William Lee.

PUBLIEKE INSCHRYVING.

ALS daartoe geautoriseerd zynde, zal de Boekhouder Controlleur onder nadere approbatie van den HoogEd. Gestr. Heer Directeur ad-interim verkoopen, Vyf stellen Wisselbrieven getrokken door Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal der gezamenlyke Nederlandsche West Indische Kolonien op het Ministorie voor de Marine en Kolonien, drie maanden nazicht, ieder groot Duizend guldens Nederlandsch Courant, aan die gene welke het voordeligste aanbod voor het Gouvernement zal hebben gedaan.

De Billetten van inschryving zullen van heden af tot uiterlyk op aanstaanden Maandag den 6den dezer te 12 ure worden aangenomen.

De Boekhouder Controlleur voormeld,
J. PH. BOSCH.

Den 2den October 1828.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 3den October 1828.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 19 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—OCTOBER.

1. golet Carmelita, Rotjes,		La Guayra
—— Dolorita, Rafael,		Rio de la Hacha
3. —— Anna Catharina, Brunow,		Puerto Cabello

UITGEKLAARD—OCTOBER.

2. golet Maria, Sicard,
—— Conquistadora, Ferrero,

Verleden Maandag is Z. D. M. brik St. Thomas, kapt. Klaumann, van deze haven naar St. Kruis vertrokken.

Uit de officiele stukken deze week van de kust ontvangen, blykt het, dat Bolivar het Congres van Bogota of het vertegenwoordigend ligchaam ontbonden heeft en hetzelve door de vormen van een absoluut gouvernement heeft doen vervangen.—Tyds gebrek belet ons om eene vertaling te maken der gezamenlyke besluiten van Bolivar, welke wy dus aanstaande week zullen geven. Deze ontbinding heeft echter plaats gehad met vele tegenstribbelingen en bannissementen, volgens partikuliere brieven van Bogota.

Wanneer wy Ferdinand VII. en Bolivar met elkander vergelyken, dan vinden wy vele punten van overeenkomst.

Ferdinand ontbindt het volksvertegenwoordigend ligchaam in Spanje, de Cortes, bandt deszelfs leden en stelt er de vormen van een absoluut gouvernement in de plaats.

Bolivar doet even zoo in Columbia.

Ferdinand zoekt een steun by de geestelykheid om zich in zyn absoluut gouvernement staande te houden; by weet dat als hy de geestelykheid tot vriend heeft, hy ook het jan hagel aan zyne zyde heeft.—In rein Roomsch Catolische landen zyn het graauw en de geestelykheid een. Eenige verlichte pastoors uitgezonderd.

Bolivar heeft in navolging van Ferdinand een besluit genomen, waarby de wet van het Congres vernietigd wordt, welke stelt, dat de novisen in de kloosters den ouderdom van dertig jaren moeten bereikt hebben. Bolivar bepaalt thans dat, ten einde de kloosters weder te bevolken er kinderen van 14 jaren van beide seksen als novisen in kloosters kunnen aangenomen worden. Het doel van dit besluit is om de geestelykheid in zyn belang te krygen, welke ook het jan hagel beheerscht.

Wat heeft nu Columbia gewonnen door haren worstelstryd, waarin, zoo als Bolivar zelf erkent, 500,000 harer bewoners het leven hebben verloren.

By het besluit van Bolivar, waarby het staande leger op 40,000 man gebragt moet worden, (eene verschrikkelyke krygsmagt voor zulk een dun bevolkt land als Columbia is) wordt tot voorwendsel van dien maatregel aangegeven, dat Spanje Zuid Amerika met eenen nieuwen inval bedreigt.—Een ieder weet hoe verzwakt en ellendig Spanje thans is, en zal het ongerymde van dit voorwendsel gevoelen. Het ware doel van Bolivar is om door behulp eener geduchte militaire magt alle tegenkanting tegen zyn oppermagtig bestuur vruchteloos te maken, en om zyn haat aan Peru te koelen, wegens de beledigingen, welke dat gewest hem personeel heeft aangedaan.

Indien wy onpartydig het twistgeding tusschen Columbia en Peru in aanmerking nemen, dan moeten wy toch bekennen, dat het ongelyk grootelyks aan Columbia ligt.

Columbia heeft dezelfde staatkunde omtrent Peru betracht als thans Rusland met Turkye doet, namelyk om zynen buurman te verzwakken. Zoo heeft Bolivar de stad Guayaquil, die altyd tot Peru heeft behoort, en welke zich zelve onafhankelyk had verklaard, door het doen inrukken van troepen met geweld met Columbia vereenigd.

Bolivar heeft daarenboven de vyf provintien van Opper Peru tot eene afzonderlyke Republiek verheven, die by zynen eigenen naam gegeven heeft.

Kan men het dus aan Peru kwalyk nemen, dat zy haar gebied zoekt te vergrooten door de hereeniging harer aloude provintien?

Over het algemeen bevinden zich de van Spanje afgescheidene Zuid Amerikaansche Republieken in geen gunstigen toestand.

In Mexiko, de Center Republiek en Bolivia heerscht burger oorlog; Rio de la Plata en Colombia hebben behalve burgerlyke verdeeldheden, oorlog met de naburen.—Chili is het meeste in rust van allen.

Immer blyven de woorden van A. van Humbold merkwaardig by zyne inleiding van zyne reis door Zuid Amerika, als hy zegt: Sedert ik die streken verlaten heb, is aldaar de stryd voor onafhankelykheid uitgebarsten, waarvan vele myner bekenden en vrienden reeds de slagtoffers geworden zyn.

Onafhankelykheid echter is altyd gevaarlyk voor een nog niet geheel beschaafd volk. Burger oorlogen zyn meestal derzelver gevolgen. Een burger oorlog is het grootste onheil voor een land. Hebben deze gewesten onder Spanje al geen geluk, zoo hebben zy echter eene vrede van byna drie eeuwen genoten.

COLUMBIA.

PROCLAMATIE.

Simon Bolivar, Bevryder President der Republiek van Columbia, &c. &c. &c.

Columbianen!—De stem van het volk riep luidelyk voor de staatkundige hervormingen der natie. De wetgevende magt stemde in uwe wenschen toe en de Groote Conventie werd byeen geroepen, om de vertegenwoordigers van het volk in staat te stellen regt te doen aan de verlangens van hunne konstituenten, overeenkomstig ons geloof, onze neigingen en onze behoeften. De hoop van een ieder werd echter teleur gesteld en dat ligchaam werd ontbonden, om dat terwyl eenige zich lieten overhalen door de vertogingen der meerderheid, er anderen waren die hardnekkig bleven wetten te geven, welke zy slechts naar de ingeving van hun geweten of van hunne gevoelens willen voorschryven. De Konstitutie van Columbia was niet langer gehouden aan de meerderheid van de natie, van het oogenblik af dat diezelfde Conventie dezelve vernietigd heeft, door eenstemmiglyk tot de noodzakelykheid van derzelver hervorming te besluiten. Het volk dan, wel gevoelende de drukking der rampen, welken deszelfs aanwezen omcingelden, hernam het gedeelte van het regt, hetwelk het overgegeven had en oefende van toen af de volheid van zyne souvereiniteit uit, door voor zich zelve en voor zyne toekomende veiligheid te voorzien. Het heeft aan het souvereine volk behaagd my te vereeren met den eernaam van hunnen minister en my te volmagtigen hunne bevelen uittevoeren. Myn karakter als eerste magistraat, legde my op de verpligting om hetzelve te gehoorzamen en te dienen, zelfs buiten den kring van mogelykheid. Ik kon op geene wyze, in hoedanig plegtig oogenblik, myne gehoorzaamheid ontrekken aan het vertrouwen der natie, een vertrouwen hetwelk my met eene ontzagverwekkend roem vervult, terzelver tyd dat hetzelve my overwelmt, door my te doen verschynen, wie ik ben.

Columbianen!—Ik verbied my om stiptelyk uwe regtmatige wenschen natekomen. Uwe godsdienst zal ik onderhouden als het geloof van alle Columbianen en het wetboek van het goede; ik wil zorgen dat geregtigheid gedaan worde, als de eerste wet der natuur en de algemeene waarborg der ingezetenen. Bezuiniging in de nationale inkomsten zal de eerste zorg wezen van uwe knechten. Wy zullen naar al ons vermogen streven de verbintenissen van Columbia aan de edelmoedige vreemdelingen te vervullen. Kortom, ik zal het hoogste gezag handhaven tot den dag waarop gy my zult bevelen hetzelve afteleggen; en ten zy gy anders beschikt, zal ik binnen een jaar tyd de nationale vertegenwoordiging byeenroepen.

Columbianen!—Ik zal met U niets spreken ten opzigte der vryheid, want indien ik maar myne beloften nakome, zult gy meer dan vry zyn; gy zult geëerbiedigd worden—Ja—onder eenDictatorschap, wie kan van vryheid spreken? Wy kunnen elkanderen beklagen, het volk dat gehoorzaamt en de man die ONBEPERKT HEERSCHT.

Bogota den 27sten Aug. 1828.

BOLIVAR.

Uit de ' Gaceta del Gobierno' van Caracas, den 19den Sept. 1828.

PROCLAMATIE.

Simon Bolivar, &c. &c. &c.

Wetende op eene stellige wyze dat er in Havana eene zware Spaansche krygsmagt byeen verzameld wordt; hebbende zeer vele aanschryvingen dat deze expeditie eerder tegen Columbia dan eenige andere staten van Zuid Amerika uitgerust wordt, wegens den gemakkelyken toegang, welken onze kusten aanbieden; kunnende het gouvernement de verdediging van het land, hetwelk aan zyne zorgen is toevertrouwd niet veronachtzamen; en zynde hoogst noodzakelyk in deze gevaarvolle omstandigheden eene magtige verdediging tegen te stellen, zoo heb ik uit krachte der buitengewone magt, welke ik uitoefen, het volgende besloten:

Art. 1. Het leger der Republiek zal vermeerderd worden tot het getal van veertig duizend man, welke aldus zullen verdeeld worden: tien duizend man in het district van het Zuiden; tien duizend in het district van Magdalena; tien duizend in het district van het noorden; en tien duizend in de departementen van het midden.

Art. 2. Behalve deze krygsmagt zal de militie als hulptroepen georganiseerd worden, zoo dat zy des noods eene gelyke of grootere magt kan opleveren.

Art. 3. De militaire gezaghebbenden worden aanbevolen de naauwkeurige uitvoering der byzondere orders welken voorloopig gegeven zyn voor het organiseren en disciplineren van het leger en de militie, het regelen der artillerie parken, de herstelling der krygs benoodigheden, de bezorging van ammunitien aan de vestingen en voor de verdere maatregels van verdediging.

Art. 4. De dispositien van het kongres van den 8sten Augustus 1827, waarby het getal troepen van het staande leger op negen duizend, negen honderd en tachtig man bepaald wordt, houdt hierby op.

De secretaris van oorlog wordt belast met de uitvoering dezes. Gegeven in het paleis van Bogota, den 7den Aug. 1828.

SIMON BOLIVAR.

De vuurbaak Bell rock, aan de kust van Schotland.

Er is eenige mylen ten noorden van Edenburg omtrent Arburth eene rots onder water, welke zeer gevaarlyk geweest is, en waarop vele schepen vergaan zyn. In 1790 nog is er eene gansche vloot van over de honderd koopvaardy vaartuigen welke op de ree van Yarmouth lagen en door een storm uit het zuiden noordwaarts gedreven werden, vergaan. De rots is zeer uitgestrekt en vlak, en het water staat maar weinig voeten boven hare oppervlakte, zoo dat zy by de groote eb, die twee maal s'jaars plaats heeft, droog is. Men heeft eenige jaren geleden het plan ontworpen om op dezelve eene vuurbaak te bouwen. Tot dat einde heeft men de zware steenen, welken tot grondslag moesten dienen, eerst in Arburth laten zagen, by elkanderen passen en nummeren, om wanneer de groote eb plaats heeft, dezelven dadelyk te kunnen gebruiken; want men moest dat tydstip afwachten om de plaats waar de baak moest komen te staan effen te maken. Dit tydstip duurde ook niet langer dan op het hoogst drie uren; en soms valt het by nacht en soms by dag.

Eindelyk echter heeft men in 1811 de vuurbaak voltooid. Haar licht is zeer sterk; men ziet het by helder weder tot op omtrent zeven zee mylen afstand. Het is afwisselend rood en wit of ligt blaauw; het witte licht duurt langer zelfs tot 30 seconde. Eerst schynt het flaauw en neemt allengskens in helderheid toe; dan op een oogenblik schittert het zeer helder, en neemt af met dezelfde regelmatigheid als toen het toenam. Men blyft eenige oogenblikken zonder eenig licht te bemerken, dan verschynt het roode licht. Het vertoont zich eerst klein, het neemt toe, schittert in de volle klaarheid, neemt allengskens weder af en verdwynt voor de duisternis, welke weder plaats moet maken voor het witte licht. De verschyning van het roode licht, duurt vry korter dan van het witte.

Het sterk en helder licht wordt terug gekaats door een parabolische spiegel. Men weet dat dusdanige spiegel de lichtstralen regtlynig en evenwydig terugkaatsen, zoo dat het licht sterker is, dan wanneer het zich naar alle rigtingen verspreidt.

Het is ook beter een afwisselend licht te hebben dan een vaste; want de zeelieden hebben zich hierin menigmalen zeer vergist; en nog onlangs zyn er eenige vaartuigen op de kust van Cuba vergaan, om dat zy het vuur eens kalkovens voor de vuurbaak van de Havana gezien hebben.

Op zeer nevelachtige tyden, wanneer het licht van de vuurbaak niet gezien kan worden, dan worden er twee groote klokken nacht en dag, door hetzelfde mechanismus, hetwelk de vuurbaak doet omdraayen, geluid. Deze klokken kunnen op een' veren afstand gehoord worden.

De vuurbaak wordt bewaakt door een opzigter en drie knechten. Een kotter voorziet hen met levensmiddelen en ververschingen, en tot hun tydverdryf hebben zy een bibliotheek.

For the Curaçaosche Courant.

Curaçao 2d Oct. 1828.

DOCTOR DE DIMA.

Sir!

It was my intention to treat the letter which you caused to be inserted into last Week's Courant with that indifference which it deserves, having occupations of more importance wherewith to employ my time; however since you thought fit to give publicity to our verbal conversation relative to your method of curing Mr. Martin Iradi's disease, I am obliged to repeat to you that I do still entertain the same opinion on the subject; in which I am the more confirmed by the rapid progress which he is now making towards the perfect recovery of his health; for, ever since he is under the treatment of an other physician, he is getting better and able daily to attend to his business: alltho' I do not presume to possess any knowledge of your noble profession (which you say is older than myself and for which important information I thank you) still I may be allowed to say that the cleverest men are some times subject to err, for nothing is perfect in this world; your error in the present case does not lay in the disease itself, for in this you never were mistaken, but in the remedies which you applied for curing it, which caused much pains and were of slow progress; this however does not destroy the merits of your abilities in other cases wherein you exercised your skill with the happiest success.

With regard to the menacing part of your letter, I need not tell you that we are fortunately living under a civilized and just government which protects and supports the respectability of every citizen, but if it was otherwise, my age would not prevent me from making myself respected against any wanton insult. With this assurance I close my correspondence with you and am

Sir

Your Obedient Servant,
G. F. LENZ.

COLOMBIA.

Simon Bolivar, Libertador President of the Republic of Colombia.

Colombians!—The voice of the People called strongly aloud for the political reforms of the Nation. The legislative body yielded to your wishes and the Grand Convention was convoked, to enable the Representatives of the people to do justice to the entreaties of their Constituents, by organizing the Republic in accordance with our faith, our inclinations, and our necessities. The hopes of all, were however frustrated and this Body was dissolved, because, while some were pliant to the Remonstrances of the majority, others there were, who proved obstinate in giving laws suggested only by their consciences or their opinions.—The Constitution of Colombia was no longer binding to the plurality of the nation, from the moment that that same Convention annulled it, decreeing unanimously the urgency of its reform. The people then, duly penetrated with the gravity of the evils which encompassed their existence, reassumed the portion of those rights which they had delegated and henceforward exercised the plenitude of their sovereignty, by providing for themselves and for their future safety. The sovereign people were pleased to honor me with the title of their Minister, and authorized me to execute their commands. My character as first magistrate, imposed on me the obligation of obeying and of serving them, even beyond the sphere of possibility. I could by no means in a moment so solemn, withhold my obedience which fills me with an awful glory, at the same time that it overwhelms me by making me appear what I am.

Colombians!—I bind myself strictly to adhere to your legitimate views: your sacred religion I will support as the faith of all Colombians and the Code of the good; I will see justice done you as the first law of nature and the universal guarantee of the Citizens—Economy in the national Revenues, will be the primary care of your servants. We will strive with all our might to redeem the pledges of Colombia toward the Generous foreigner. In short, I will not retain the supreme authority, but until the day when you order me to restore it; and unless you dispose otherwise, I will within a year assemble the national representation.

Colombians!—Nothing will I say unto you, with regard to Liberty, for if I but fulfill my promises, you will be more than free—you will be respected; nay:—under a Dictatorship, who can talk of liberty?—We can but pity each other, the people who obey, and the man who SWAYS UNCONTROLLED.

Bogota, 27th August 1828.

BOLIVAR.

From the Caracas' Gaceta del Gobierno,' Extraordinary of 19th Sept. 1828.

J. A. Paez, Superior civil and military chief of Venezuela.

Head-quarters Caracas, 16th September 1828.—18.

To the Intendent of this department:

Under date 7th August of this year, the Secretary of State for the war department, transmitted to me the following decree:—Simon Bolivar, &c. &c &c.

It being positively known, that a considerable number of Spanish troops is now collecting in the Havana, intended to invade Colombia in preference to any of the other South American States, in consequence of the easy access to its coast; and as it is incumbent on Government not to neglect the defence of any part of the territory confided to its care, it being under existing circumstances, a matter of uncommon importance to oppose a vigorous resistance:—making use of the extraordinary faculties, which I am exercising, I have found proper to decree and do decree as follows:—

Art. 1st. The army of the Republic shall be encreased to the number of forty thousand men, quartered:—10,000 in the Southern district; 10,000 in that of Magdalena; 10,000 in the North and 10,000 in the departments of the Center.

Art. 2d. Over and above these forces, the Militia shall be organized in a manner calculate to afford another army of equal or superior strength, if necessary.

Art. 3d. The military authorities are recommanded duly to fulfill the private orders communicated to them, with respect to the organization and discipline of the army and the Militia, and the necessary supplies of ammunitions and further means of defence.

Art. 4th. The act of Congress of 8th August 1827 limiting the effective force of the permanent army to nine thousand nine hundred and eighty men, is to remain suspended.

The Secretary of war is charged with the execution of this decree. Given in the Government House at Bogota, 7th August 1828.

BOLIVAR.

By command of H. E. the Libertador President,

RAFAEL URDANETA,
Secretary at war.

Which I transmit to you, for your intelligence, together with my Proclamation of the 12th inst; both which I caused to be published.

God grant you many years,

J. A. PAEZ.